

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2920/2021
24.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Катарине Манојловић Андрић, Слађане Накић Момировић, Добриле Страјина и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца ЈП „Водовод“ из Врања, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Иван Спасић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 779/15 од 27.07.2015. године, у седници већа одржаној 24.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 779/15 од 27.07.2015. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 779/15 од 27.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 284/15 од 09.04.2015. године, исправљеном решењем Основног суда у Врању П 284/15 од 03.07.2015. године, у првом ставу изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца према туженом и укинута у целости решење о извршењу Општинског суда у Врању Ив 2001/09 од 20.04.2009. године. У другом ставу изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 51.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 779/15 од 27.07.2015. године, у првом ставу изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена у првом ставу изреке. У другом ставу изреке преиначена је првостепена пресуда у другом ставу изреке, тако што је тужилац обавезан да туженом на износ накнаде трошкова од 51.000,00 динара плати законску затезну камату од 09.04.2015. године до исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде, и то одлуке о трошковима поступка из другог става изреке, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011 ... 18/2020).

Правноснажна одлука о трошковима парничног поступка донета је применом чл. 153. и 154. ЗПП, након што је укинута решење о извршењу Општинског суда у Врању Ив 2001/09 од 20.04.2009. године. Како се ревизијом побија одлука о трошковима поступка чији обрачун се врши у свакој парници појединачно на основу адвокатске тарифе и представља чињенично питање сваког конкретног спора, то нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Имајући у виду да тужени, према успеху у спору, није ускраћен у праву на накнаду трошкова поступка, Врховни касациони суд је оценио да у таквој ситуацији, по питању трошкова поступка, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, те да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП. Висина накнаде трошкова поступка, по признатом праву у конкретној парници, не представља правно питање од општег интереса, нити правно питање које би се разматрало у интересу равноправности грађана. То није питање које изискује ново тумачење права или усклађивање судске праксе. Стога, нема услова за примену института изузетне дозвољености ревизије.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозволjenост изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 28. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана прописано је да се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, не узимају у обзир, ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев, већ споредно потраживање, због чега ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић